

העוררת: **עמותת אלאעתסאם אלאסלאמי בקלנסווה ע"ר 5801149571**
ע"י ב"כ עוה"ד ד"ר דורג'עם סייף
רח' אבא הלל סילבר 18, לוד
טלפון: 08-9419080 ; פקסימיליה: 08-9151518

- נגד -

המשיב: **מדינת ישראל – משרד החינוך**
באמצעות הלשכה המשפטית של משרד החינוך
רחוב דבורה הנביאה 2, ירושלים
טלפון: 02-5603740 ; פקסימיליה: 02-5603840

החלטה

עמותת אלאעתסאם אלאסלאמי בקלנסווה (להלן – "העוררת") הגישה את הערר שבפנינו כנגד החלטת המנהל הכללי של משרד החינוך, מר שמואל אבואב (להלן – "המנכ"ל"), מיום כ"ח אב תשע"ט (29.8.2019) שבה דחה את בקשת העוררת לקבל רישיון עבור גן ילדים חדש בטייבה (סמל מוסד 757930).

לאחר שקראנו את טיעוני הצדדים בכתב ואת המסמכים שצורפו להם, ושמענו את טענותיהם בדיון שהתקיים ביום י"ח כסלו תש"ף (16.12.2019), ולהשלמות בכתב מיום 22.12.2019 ומיום 2.1.2020, מצאנו כי לא נפל פגם בהחלטת המנכ"ל, ולפיכך החלטנו לדחות את הערר.

רקע

מזה כ-20 שנה מפעילה העוררת מוסדות חינוך בערים טייבה וקלנסווה. לדברי העוררת היא מוכרת בתחום העשייה החינוכית ובעלת מוניטין רב באזור המשולש הדרומי. לקראת שנת הלימודים תש"ף הגישה העוררת בקשה חדשה להפעיל גן ילדים חדש בעיר טייבה. לטענת העוררת בערר, היא קיבלה חוות דעת חיוביות, לרבות בתחום הבריאות והבטיחות, ולטענתה חוות הדעת הפדגוגית השלילית שניתנה לגן בעקבות ביקור שנערך בו ביום 1.8.2019 מבוססת אך ורק על התנגדות העירייה להעניק לה רישיון.

החלטת המנכ"ל

במכתבו של המנכ"ל מיום כ"ח אב תשע"ט (29.8.2019) דחה המנכ"ל את בקשת העוררת לקבל רישיון למוסד החינוכי נושא ערר זה, בלשון זו:

- "לאחר שבדקתי את מסמכי הבקשה לפתיחת מוסד חדש שבנדון ולאחר שנועצתי בגורמים המקצועיים במשרד, החלטתי לדחות את בקשתכם שבנדון בהתאם לסעיף 4(ב) לחוק פיקוח על בתי ספר, התשכ"ט-1969 מהטעמים הבאים:
- ללאחר ביקור בגן הילדים ביום 1.8.2019 נמצא כי:
1. הגן אינו ערוך לפתיחת שנת הלימודים, אין ציוד נדרש בהתאם לרשימה שנשלחה מטעם העמותה למשרד, למעט כסאות ושולחנות.
 2. חצר הגן קטנה מאוד אינה מתאימה לפעילות ילדי הגן ואין בה ציוד הנדרש לכך.
 3. אין חול בארגז חול.
 4. אין משחקים מתאימים לגיל ילדי הגן.

לאור האמור לעיל, החלטתי שלא לאשר פתיחת מוסד חדש לשנה"ל תש"ף."

כנגד החלטה זו הגישה העוררת את הערר שבפנינו. נציין כי ביומן הוועדה נרשם הערר בתיק זה במשותף עם ערר 82/19. ברם, טענות הצדדים והמסד העובדתי שונה בין שני העררים, ועל כן ההחלטות בשני העררים נכתבות בנפרד.

תמצית טענות הצדדים

טענות העוררת

- העוררת מציינת כי בדו"ח הערכה מקדמי לפתיחת גן ילדים חדש שנערך ביום 23.5.2019 נמנעה המפקחת מלהמליץ על פתיחת הגן בין היתר מן הסיבה שתכנית העבודה של הגן אינה תואמת את הרוח של גן דמוקרטי. העוררת קיבלה מכתב התראה / שימוע, ובתשובה לו היא הודיעה כי הרישום "דמוקרטי" נרשם באופן שיטתי, ללא כוונה ייחודית פורמאלית וכי היא אינה עומדת על ייחוד הגן כדמוקרטי. למען הסר ספק העוררת מילאה אחר הוראות המפקחת ביחס להיעדר רשימת תלמידים מאושרת מהרשות המקומית.
- לטענת העוררת מטרת הביקור שנערך בגן ביום 1.8.2019 הייתה כדי למצוא נימוקים לדחות את בקשתה לרישיון, כהיענות ללחץ כבד מצד עיריית טיבה, והנימוק האמיתי בבסיס ההחלטה לדחות את הבקשה לרישיון הוא התנגדות העירייה לכך שהעוררת תפתח את הגן.
- העוררת צירפה את תמונות הגן לערר, והיא טוענת כי הגן מוכן ועונה על כל הקריטריונים הנדרשים לפתיחת גן ילדים חדש.

לאור האמור טוענת העוררת כי היא עומדת בכלל התנאים למתן רישיון ויש לקבל את הערר ולהעניק לה רישיון.

טענות המשיב

- לטענת המשיב ביום 23.5.2019 הגיש הפיקוח הפדגוגי חוות דעת ראשונית, שבהתאם לאמור בה הומלץ שלא לאשר את הבקשה לרישיון בשל כך שתוכנית הלימודים אינה תואמת את הגדרת הגן כדמוקרטי, כפי שנתבקש בבקשה. חוות הדעת ניתנה מבלי שהמפקחת ביקרה במוסד ועל בסיס הבקשה בלבד.
- ביום 13.6.2019 נשלח לעוררת מכתב התראה / שימוע לפני אי מתן רישיון, שבו נכתב כי המשיב שוקל שלא להעניק לעוררת רישיון. ביום 16.6.2019 השיבה העוררת למכתב זה וציינה כי אין מדובר בגן דמוקרטי וכי ההגדרה נעשתה עקב טעות.
- ביום 1.8.2019 נערך ביקור בגן על ידי המפקחת, גב' חאולה ריאן, יחד עם מנהל מחלקת רישוי אצל המשיב מר פארס טוויל, שביקר באותו יום במוסדות חינוך שונים באיזור. ביום 19.8.2019 הוגשה חוות דעת פדגוגית שבה המליצה המפקחת שלא לאשר לעוררת לפתוח את הגן.
- במסגרת חוות הדעת הפדגוגית פירטה המפקחת כי הגן ריק מציוד למעט שולחנות וכסאות וכי הוא אינו ערוך לפתיחת שנת הלימודים. בנוסף על האמור בחוות הדעת שלחה המפקחת דואר-אלקטרוני למחלקת הרישוי שבו כתבה כי הגן אינו ערוך לפתיחת שנת הלימודים, אין ציוד נדרש בהתאם לרשימה שצירפה העמותה למעט כסאות ושולחנות, חצר הגן קטנה מאד ואינה מתאימה לפעילות ילדי הגן ואין בה את הציוד הנדרש לכך, אין חול בארגז החול ואין משחקים מתאימים לגיל ילדי הגן.
- ביום 29.8.2019 דחה המנכ"ל את בקשת העוררת לרישיון על בסיס הטעמים שפורטו בחוות דעת הפיקוח ובדואר-אלקטרוני שנשלח למחלקת הרישוי.

- לטענת המשיב החלטת המנכ"ל ניתנה כדין, ובהתבסס על חוות דעת פדגוגית שלילית, שנערכה על סמך ביקור בגן, שכן נמצאו בגן ליקויים פדגוגיים שאינם מאפשרים את הפעלתו.
- במועד הגשת הבקשה על הגן להיות ערוך וראוי להפעלתו, אולם בביקור המפקחת נמצא כי המבנה אינו ערוך, החצר לא מתאימה וחסרת מתקנים ובגן אין ציוד כפי שהוצהר על ידי העוררת בבקשתה.
- המשיב מדגיש כי החצר הכרחית וחיונית להתפתחות התלמידים בגן ויש לה חשיבות רבה בכדי לאפשר לתלמידים אינטראקציה ותנועה חופשית לקיומן של פעילויות פדגוגיות הכרחיות כגון משחק, חינוך גופני, משחקים חברתיים ועוד. לטענת המשיב הסביבה החינוכית בגן אינה ראויה והיא פוגעת בהתנהלות הפדגוגית של הגן.
- המשיב מדגיש כי עילות הדחייה של הבקשה אינן מתייחסות להתנגדות הרשות לפתיחת הגן וכי המשיב לא שקל שיקול זה כי אם את העובדה שהעוררת אינה ערוכה לפתיחת הגן. המשיב מפנה לכך שהדו"ח שצורף לערר בשלו נטען כי הסיבה לדחיית הבקשה היא התנגדות הרשות המקומית הוא דו"ח הכרה, ולא דו"ח לצרכי מתן רישיון.
- המשיב טוען כי התמונות שצורפו לערר אינן יכולות להחליף את שיקול דעת המפקחת שביקרה בגן.
- ההחלטה שלא ליתן רישיון למוסד חינוך מטעמים פדגוגיים מצויה בתחום סמכותו ומומחיותו של המשיב, ומשכך, על פי ההלכה, אין להתערב בשיקול דעתו אלא אם כן יש טעמים כבדי משקל שיצדיקו התערבות שכזו.

לאור כל האמור טוען המשיב כי אין עילה להתערב בהחלטת המנכ"ל, ודין הערר להידחות.

דין והכרעה:

ההערכות הפדגוגיות של העוררת:

בפנינו חוות דעת פדגוגית מקדמית מיום 20.5.2019 שנערכה על ידי המפקחת גב' חאולה ריאן (להלן – "המפקחת"), שבה צוין, בין היתר כך:

- רשימת ילדים מאושרת ע"י הרשות במערכת הממוחשבת לא... (כתב יד לא ברור – הערת הוועדה) ואין אישור הרשות לפתיחת הגן.
- תכנית העבודה וסדר היום לא תואם את הרוח של הגן הדמוקרטי שצוין כייחודיות של גן זה.
- המבנה אינו מבנה גן ילדים, בנוסף לעמותה יש גנים קיימים שדורש... (כתב יד לא ברור – הערת הוועדה) שטעוני טיפוח ויש מקום להשקיע ולטפח שם.

עוד צוין בחוות דעת זו כי מבנה גן הילדים אינו תקין – דירת מגורים, אין מקלט / ממ"ד.

לאור האמור המליצה המפקחת שלא לאשר את פתיחת הגן.

ביום 23.5.2019 המליצה מנהלת המחוז, גב' עמליה חיימוביץ, לדחות את בקשת העוררת, בהתבסס על חוות דעת המפקחת.

המשיב לא דחה את בקשת העוררת על סמך חוות דעת פדגוגית זו, וביום 13.6.2019 נשלח לעוררת מכתב התראה / שימוע לפני אי מתן רישיון לשנה"ל תש"ף.

למכתב התראה זה הגיבה העוררת ביום 16.6.2019 במכתב שבו ציינה כך:

"... אנו מבהירים כי הרישום "דמוקרטי" נרשם באופן שיטתי בבקשות העמותה ללא כוונה לייחודיות פורמאלית. כך נרשם בלפחות עוד 3 גנים של העמותה. העמותה מודיעה כי אין מדובר בגן ילדים עם ייחודיות כדמוקרטי...".

בהמשך לתגובת העוררת ביחס לדו"ח הפדגוגי, נערך ביום 1.8.2019 ביקור בגן על ידי המפקחת, ובעקבותיו נערכה חוות דעת פדגוגית שבה צוין כך:

- "הרשות מתנגדת בתוקף לפתיחת הגן וטוענת שיש לה מקום לילדים ברשמי.
1. הגן ריק מציוד חוץ מכסאות ושולחנות ואינו ערוך לפתיחת שנת הלימודים.
 2. התכניות שהוגשו לא תואמות את תפיסת הגן הדמוקרטי שהעמותה רוצה להוביל".

לאור האמור המליצה המפקחת לדחות את הבקשה.

ביום 19.8.2019 המליצה מנהלת המחוז, גב' עמליה חיימוביץ, שלא לאשר את פתיחת הגן, בהתאם לנימוקים המפורטים בסיכום והמלצת המפקחת.

החלטת המנכ"ל מבוססת על כלל האמור לעיל.

החלטת המנכ"ל:

סעיף 9 לחוק הפיקוח קובע כי המנהל הכללי לא יתן רישיון, אלא אם כן הוא סבור כי תובטח רמה נאותה בהתאם לתקן ולנהוג, ביחס לאותו מוסד חינוך, בנושאים המפורטים באותו סעיף.

השאלה העומדת בפנינו נוגעת להחלטת המשיב, המבוססת על שיקול הדעת הפדגוגי של המפקחת, שהמליצה על סמך ביקור שנערך בגן, שלא להעניק לעוררת רישיון לגן ילדים חדש.

טענתה העיקרית של העוררת היא כי המלצת המפקחת כמו גם החלטת המנכ"ל מבוססות על התנגדות הרשות המקומית לפתיחת הגן.

לטענת העוררת נימוקי המפקחת נועדו למנוע ממנה לקבל רישיון, בעוד לטענתה הסיבה האמיתית להמלצה השלילית שנתנה המפקחת היא התנגדותה של הרשות המקומית. אלא שלאור האמור בדו"ח הפדגוגי לא ניתן לקבל את טענת העוררת.

מן הדו"ח הפדגוגי שנערך בעקבות ביקור בגן עולה כי המפקחת סברה כי גן הילדים אינו ערוך מבחינה פדגוגית, כי המבנה אינו מתאים והחצר אינה מתאימה: בדו"ח המקדמי מיום 20.5.2019, שנערך טרם הביקור בגן, ובהתבסס על הבקשה שהגישה העוררת, צוין כי המבנה אינו מבנה גן אלא דירה וכי תכנית העבודה וסדר היום לא תואמים את ייחודיות הגן כגן דמוקרטי. על אף זאת, בקשת העוררת לא נדחתה בשלב זה, ניתנה לעוררת הזדמנות להשמיע את טענותיה בעניין זה. העוררת הגיבה לאמור, וחזרה בה מן הטענה כי מדובר בגן דמוקרטי. בהמשך לכך, נערך ביקור על ידי המפקחת בגן. בביקור זה, שנערך ביום 1.8.2019 ציינה המפקחת כי אין ציוד בגן, למעט שולחנות וכסאות. בעקבות כך היא המליצה שלא לאשר לעוררת לפתוח את הגן.

המשיב צירף הודעת דואר-אלקטרוני מן המפקחת, שבה הוסיפה המפקחת נימוקים לאמור בדו"ח הפדגוגי, מהם עולה כי אין בגן ציוד נדרש בהתאם לרשימה שצירפה העמותה למעט כסאות ושולחנות, חצר הגן קטנה מאד ואינה מתאימה לפעילות ילדי הגן ואין בה את הציוד הנדרש לכך, אין חול בארגז החול ואין משחקים מתאימים לגיל ילדי הגן.

מן הראוי שנימוקי המפקחת ייכללו במסגרת הדו"ח הפדגוגי עצמו, ולא בתכתובת דואר-אלקטרוני נפרדת, כפי שנעשה. יחד עם זאת, אין בעובדה שחלק מן הנימוקים פורטו בתכתובת הדואר-אלקטרוני של המפקחת, ולא בדו"ח עצמו, כדי להוביל לבטלות ההחלטה, שכן בדו"ח הפדגוגי נכלל הנימוק העיקרי שהוביל להמלצה לדחיית הבקשה, שהוא העובדה הברורה שבמועד ביקור המפקחת בגן שנערך חודש ימים לפני פתיחת שנת הלימודים לא היה בו כל ציוד למעט שולחנות וכסאות.

לא נוכל לקבל את טענת העוררת כי הביקור בגן נערך רק במטרה להכשיל את בקשתה לרישיון, שכן הדו"ח המקדמי נערך עוד לפני הביקור בגן, וכידוע, דו"ח פדגוגי נערך דרך קבע, ועל פי נהלי המשיב, לאחר הדו"ח המקדמי, והוא מבוסס על ביקור בפועל במוסד החינוכי. ביקור זה נערך חודש ימים לפני פתיחת שנת הלימודים ובמועד זה מצופה היה כי העוררת תהיה ערוכה לפתיחת שנת הלימודים וכי הגן יכלול את כל הציוד הנדרש לפתיחת השנה.

בהמשך לדיון שהתקיים בערר, הגישה העוררת רשימת אסמכתאות אשר לטענתה מתיישבות עם טענתה כי אין מדובר בליקויים פדגוגיים בשלם היה מקום לסרב להעניק לעוררת רישיון, אלא לכל היותר היה על המשיב להורות לעוררת לתקנם במקביל למתן הרישיון. בחנו את האסמכתאות שהציגה העוררת והגענו למסקנה כי אין בהן כדי להוביל לקבלת הערר.

- העוררת הפנתה להחלטת הוועדה בערר 150/2017 עמותת חסידי אלקואסמי נ' משרד החינוך (להלן - "עניין אלקואסמי"). אלא שבעניין אלקואסמי דובר על ליקויים פדגוגיים שנמצאו בביקור שנערך במוסד החינוכי ביום 23/6, קרי, כחודשיים ושבוע לפני פתיחת שנת הלימודים. בשים לב למועד שבו נערך הביקור בגן, ולאופיים של הליקויים הפדגוגיים שנמצאו במהלך אותו ביקור, הגיעה הוועדה למסקנה באותו מקרה פרטי בשים לב למכלול נסיבותיו, כי היה מקום לאפשר לעוררת לתקן ליקויים אלה. אין הדבר דומה למקרה שבפנינו, שבו הביקור שנערך בגן נערך בסמוך לפני פתיחת שנת הלימודים, שכן אין לחייב את המשיב לאפשר לעוררת לתקן ליקויים במועד זה. מכל מקום החלטת המשיב המבוססת על ביקור שנערך בגן חודש לפני פתיחת שנת הלימודים, ומשנמצא כי הגן אינו ערוך לפתיחת השנה, החלטת המשיב סבירה ואין בה פגם היורד לשורשו של עניין אשר יש בו כדי להוביל לבטלות ההחלטה. בנוסף, החלטת המשיב שלא להעניק לעוררת רישיון בעניין אלקואסמי התבססה על כך שאין מגרש ספורט במוסד החינוכי, בעוד המפקח אישר הענקת רישיון למוסד חינוכי אחר ביישוב בהיעדר מגרש ספורט. מובן, כי נסיבות אותו מקרה שונות מן המקרה שבפנינו, שבו לא נמצא בגן הילדים כל ציוד מהציוד הנדרש, וזאת חודש לפני פתיחת שנת הלימודים, למעט שולחנות וכסאות.
- העוררת הפנתה גם לערר 69/2018 אלמוסתקבל נ' משרד החינוך (להלן - "עניין אלמוסתקבל"). אלא שבעניין אלמוסתקבל נשענה החלטת המשיב על דו"ח פדגוגי שבו ציינה המפקחת שני ליקויים: גודל חצר הגן, ליקוי שתוקן על ידי העוררת באופן מיידי, והדרישה לפתוח חלון נוסף בכיתת הגן, ליקוי שהעוררת התחייבה לתקן בראשית חודש יולי 2018 ואשר תוקן בפועל עוד בחודש יוני 2018. הוועדה

קבעה באותו מקרה כי דובר בשני ליקויים שנמצאו על ידי המפקחת, על פי שיקול דעתה הפדגוגי, והם מחייבים תיקון והתאמה בהתאם לשיקול דעת מקצועי זה. המשיב טען, בעניין אלמוסתקבל, לקיומו של ליקוי שלישי – מיקום השירותים בכניסה לגן ובמעבר לחדר הכושר בבניין. אלא שליקוי זה נזכר בדו"ח התברואתי, ובהתאם לדו"ח שהומצא לעיונו הוא תוקן. בשל נימוקים אלו קיבלנו את הערר באופן חלקי והורינו למשיב לקיים ביקור נוסף בגן על ידי המפקחת על מנת לבחון האם שלושת הליקויים שנזכרו בתגובת המשיב ופורטו לעיל – תוקנו. החלטת הוועדה התבססה על כך שהמפקחת טענה כי החלונות נמצאים רק בצד אחד של מבנה כיתת הגן, בעוד בדו"ח הפדגוגי לא נכללה הערה שעניינה שטח החלונות, האוויר והתאורה בגן. הוועדה סברה שם כי ככל שמדובר במיקום החלונות בצד אחד של הגן, קשה לקבל נימוק זה, כשלעצמו, כקריטריון מכריע שיוביל לפסילת בקשת העוררת לרישיון, שכן הניסיון מלמד כי במוסדות חינוך רבים נמצאים החלונות בצד אחד של המבנה. עניין זה שונה לחלוטין מעניינו של המוסד החינוכי נושא הערר שבפנינו, שבו מדובר בגן שנמצא כי הוא אינו ערוך כלל לפתיחת שנת הלימודים למעט כסאות ושולחנות, ושיקול דעת המפקחת בעניינו מובנה וברור.

• העוררת הפנתה גם לערר 17/2015 עמותת אלהודא בועיינה נ' משרד החינוך. בערר זה התבססה החלטת המשיב על המלצת המפקחת שלא לאשר את הגן בשל קיומם של ליקויי בטיחות שלא פורטו בדו"ח המקדמי, והעוררת לא יכלה לדעת אילו ליקויים עליה לתקן. בנוסף, התבססה המלצתה באופן ברור על הפגיעה במערכת החינוך הרשמי, בשונה מעניינה של העוררת שבפנינו. בשל כשלי של המשיב (כך במקור), מאחר והמשיב לא נתן החלטה בעניינה של העוררת אלא לאחר פתיחת שנת הלימודים, על אף שכל המידע הפדגוגי היה בפניו עוד בחודש מאי, וביקור בגן נערך רק לאחר תחילת שנת הלימודים, החליטה הוועדה לקבל את הערר ולהעניק לעוררת רישיון החל מיום 1.12 בכפוף לתיקון ליקויי הבטיחות. כשלים שכאלה אינם עולים במקרה שבפנינו.

איננו מקבלים את טענת העוררת כי הנימוק העיקרי שעל בסיסו המליץ הפיקוח שלא לאשר את פתיחת הגן הוא התנגדות הרשות המקומית: הדו"ח שצירפה העוררת לערר שבו מתייחסת המפקחת להתנגדותה של הרשות המקומית, על בסיס מבססת העוררת את טענתה, הוא דו"ח שנערך לצרכי הכרה, ולא לצרכי רישוי. כידוע, על פי ההלכה הפסוקה, הפגיעה במערכת החינוך הרשמית הוא שיקול רלוונטי במתן החלטה אודות הכרה במוסד חינוכי, אך הוא שיקול זר ופסול לצורך החלטה בבקשה לרישיון. מכאן שאין בדו"ח זה כדי לבסס את טענת העוררת.

זאת ועוד: המפקחת העידה בדיון שהתקיים בערר כי היא אמנם ציינה בחוות דעתה כי הרשות המקומית מתנגדת לפתיחת הגן, אולם עובדה זו לא היוותה שיקול שלא להמליץ על פתיחת הגן:

"אני שוב חוזרת ואומרת, אני מציינת את העמדה של הרשות. אני לא באה ומציינת, זה לא העמדה שלי, זה לא העמדה של המשרד. זה העמדה של הרשות ואני ראיית לנכון לציין שזאת העמדה. תתייחסו אליה, אל תתייחסו אליה, זה כבר לא רלוונטי. אבל זכותי לבחור, לציין או לא לציין. אפילו אם היא לא רלוונטית, אז תתעלם ממנה".

(ר' עמ' 64 לפרוטוקול הדיון).

לכך מצטרפת העובדה שהתנגדות הרשות המקומית כלל לא נכללה בנימוקי הדחייה שנכללו בהחלטת המנכ"ל. אין כל בסיס לחשוד כי המנכ"ל ציין בהחלטתו נימוקים שונים מאלה שהביאו אותו להחלטתו.

לאור כל האמור מסקנתנו היא כי החלטת המנכ"ל, הנסמכת על דו"ח פדגוגי שלילי מיום 1.8.2019, שנערך על סמך ביקור בפועל בגן, ממנו עולה כי הגן לא היה ערוך לפתיחת שנת הלימודים, ניתנה כדין, וכי לאור הנימוקים המפורטים בחוות הדעת הפדגוגית, החלטת המנכ"ל לדחות את הבקשה לרישיון היא סבירה ומכל מקום לא נפל בה פגם שיצדיק את התערבותנו בה.

מובן כי התמונות שצירפה העוררת, שלא ברור מתי צולמו, אינן יכולות להחליף את שיקול דעת המפקחת שנכחה במוסד החינוכי והתרשמה ממנו באופן בלתי אמצעי ביום 1.8.2019.

סכומם של דברים:

על פי הדו"ח הפדגוגי שבפנינו, ביום 1.8.2019 הגן לא היה ערוך מבחינה פדגוגית לפתיחת שנת הלימודים, ובשים לב לאמור בו, אנו דוחים את הטענה כי השיקול שבבסיס ההחלטה לסרב להעניק לעוררת רישיון הא התנגדות הרשות המקומית.

התרשמנו כי עמדת המפקחת והמלצתה שלא להעניק לעוררת רישיון מבוססת על שיקולים מקצועיים וראויים של המפקחת וכי היא רואה את טובת הילדים לנגד עיניה.

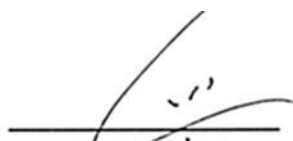
לאור האמור הגענו למסקנה כי החלטת המנכ"ל סבירה ואין מקום להתערב בה.

הערר נדחה.

נציין, לסיום, כי ההחלטה בערר זה ניתנת בהתאם להוראות סעיף 8(ג) לחוק בתי דין מינהליים, התשנ"ב-1992.

תאריך: ב' אב תש"ף, 23 יולי 2020.

ציפי גולן
חברת הוועדה

יואל בריש, עו"ד
יו"ר הוועדה

דוד הרשקוביץ, עו"ד
חבר הוועדה